

Заміхановська Д.В., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кунєв Ю. Д., д.ю.н., професор

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СФЕРІ АВІАЦІЇ

Одним із найважливіших теоретико-прикладних аспектів сучасного правознавства у нашій державі є структуризація нових комплексних галузей права, котрі виникли внаслідок бурхливого розвитку відповідних галузей суспільних відносин під впливом нових здобутків науково-технічного прогресу. До нових галузей правовідносин, що динамічно почали розвиватися на рубежі ХХ-ХХІ століть, і які заявили про необхідність їх виділення із традиційних галузей права можна віднести інформаційне право та повітряне право. На теоретичному рівні вони мають можливість розглядатися як міжгалузеві комплексні інститути права. В той же час повітряне право та інформаційне право можуть розглядатися також як комплексні галузі права, джерелами яких є провідні галузі права – адміністративне, цивільне та кримінальне право, а також ряд інших комплексних галузей права: господарське, екологічне та інші.

Інформаційне забезпечення в широкому науковому сенсі розглядається як множина взаємопов'язаних організаційних, правових, політичних, соціально-економічних, науково-технічних, виробничих та інших процесів, які спрямовані на формування умов для задоволення інформаційних потреб громадян суспільства та держави через створення, застосування і розвиток інформаційних систем, мереж, ресурсів та інформаційних технологій, які побудовані на основі сучасної електронно-обчислювальної (комп'ютерної) та телекомунікаційної техніки [1, с. 184].

У вузькому змісті інформаційне забезпечення – це багатофункціональна діяльність, спрямована на створення та широкомасштабне застосування в усіх сферах життя суспільства комп'ютерних інформаційних технологій. Інформаційне забезпечення за своєю сутністю є проявом інформатики.

Основним нормативним документом, що здійснює правове регулювання в галузі авіації в Україні є Повітряний кодекс України. Таким чином, відповідно до статті 7 Повітряного кодексу України «Державне регулювання діяльності в галузі державної авіації»:

1. Уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі державної авіації є Міністерство оборони України.

2. Міністерство оборони України регулює питання державної авіації в частині реєстрації та допуску державних повітряних суден та літальних апаратів, аеродромів та злітно-посадкових майданчиків, підтримання льотної придатності державних повітряних суден, допуску авіаційного персоналу до виконання польотів та проведення робіт із забезпечення польотів, охорони повітряних суден, виконання та забезпечення польотів, пошуку та рятування, випробування та прийняття в експлуатацію нових типів повітряних суден, призначених для використання в державній авіації, та здійснює нормативно-правове регулювання зазначених питань за погодженням із заінтересованими центральними органами виконавчої влади, які експлуатують державні повітряні судна.

3. Якщо розробник, виробник не виконує своїх обов'язків із супроводження експлуатації виробів авіаційної техніки, компонентів та обладнання, підтримання їх льотної придатності, Міністерство оборони України вживає необхідних заходів для забезпечення безпеки польотів та підтримання льотної придатності державних повітряних суден шляхом:

1) заборони експлуатації екземплярів або типу виробів авіаційної техніки, компонентів та обладнання;

2) прийняття відповідальності на себе за виконання вищезазначених функцій;

3) визначення відповідальної організації за виконання таких функцій [2].

Структурним підрозділом Міністерства оборони з питань регулювання діяльності державної авіації України є Управління регулювання діяльності державної авіації України. Щодо інформаційного забезпечення у сфері авіації дане Управління здійснює такі функції:

– участь в організації та проведенні державних та інших випробувань зразків авіаційної техніки, пошуково-рятувальних засобів та засобів наземного забезпечення польотів;

– участь в організації прийняття на озброєння, постачання авіаційної техніки, пошуково-рятувальних засобів та засобів наземного забезпечення польотів державної авіації;

– участь у розробленні технічних регламентів та здійснення функції з технічного регулювання у сфері авіаційної техніки, пошуково-рятувальних засобів та засобів наземного забезпечення польотів;

- запровадження дієвих механізмів з підтримання льотної придатності повітряних суден;
- створення системи утримання парку авіаційної техніки, у тому числі стратегічних резервів (запасів);
- впровадження дієвих механізмів реєстрації та допуску аеродромів і злітно-посадкових майданчиків до забезпечення польотів;
- створення дієвої системи авіаційного пошуку та рятування в державній авіації [2].

Таким чином, можна стверджувати, що лише усвідомлення значущості інформаційно-комунікаційних процесів у діяльності сфери авіації дає підстави розглядати інформаційне забезпечення як одну з найважливіших і найпріоритетніших складових при забезпеченні безпеки авіації. Сукупність внутрішніх і зовнішніх інформаційних загроз створює передумови для порушення безпечного функціонування цивільної авіації.

Література

1. Гриценко В., Гавловський В., Колпак Р., Цимбалюк В. Поступ України до інформаційного суспільства (організаційно-правовий аспект). Науковий вісник. Збірник наукових праць. 2001. № 3(13). С. 184-187.
2. Повітряний кодекс України: Закон України від 19 трав. 2011 р. № 3393-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 48-49. Ст. 536.

УДК 351:629.73 (043.2)

Кириченко В.В., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Толкачова І. А., к.ю.н.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ

У зв'язку з технічним прогресом транспортні послуги стали відігравати передову роль у житті людей. В даному контексті слід виокремити авіаційні транспортні послуги. З огляду на невинний розвиток суспільних відносин, повітряна авіація має колосальні перспективи через зростаючий попит серед населення. Згідно зі статистичними даними підсумків діяльності авіаційної галузі України за 2018 рік, кількість перевезених пасажирів становить 12529 осіб, а це на 18,7 % більше від кількості перевезених пасажирів у 2017 році. З 2015 року кількість пасажирських перевезень збільшилась